

## Arrest

nr. 200 627 van 2 maart 2018  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME  
Vredelaan 66  
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 29 november 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.A. als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren op 9 juli 2006 in Oostende (België) en bent dus minderjarig. Uw ouders, B.R. (...) en A.C. (...) (O.V. X), kwamen in 2005 naar België omdat uw vader in de Russische Federatie problemen kende met de autoriteiten. Hij werd er valselyk van beschuldigd een rebel te zijn. Omwille van deze problemen vluchtten uw ouders destijds naar België, waar ze op 7 juli 2005 een eerste asielaanvraag indienden. Op 19 januari 2006 besliste het CGVS dienaangaande tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling*

vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen bij arrest van 6 april 2007. Uw ouders tekenden tegen deze beslissing geen verder beroep aan bij de Raad van State, maar vroegen op 18 december 2007, zonder naar hun herkomstland te zijn teruggekeerd, een tweede maal asiel bij de Belgische autoriteiten. In het kader van hun tweede asielaanvraag hielden uw ouders vast aan hun problemen met de autoriteiten die ze tijdens hun eerste asielaanvraag uiteengezet hadden. Op 19 juni 2008 sloot het CGVS hun tweede aanvraag af met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing in beroep bij arrest van 15 oktober 2008. Uw ouders gingen niet verder in beroep bij de Raad van State. Op 15 oktober 2015 dienden zij, zonder naar hun herkomstland te zijn teruggekeerd, wel een derde asielaanvraag in in België. In het kader van hun derde asielaanvraag bleven uw ouders vasthouden aan hun problemen met hun autoriteiten, die nog steeds actueel zouden zijn. Het CGVS sloot hun derde asielaanvraag op 26 mei 2016 echter af met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming aanzienlijk konden vergroten. Het beroep dat uw ouders tegen deze beslissing indienden bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 11 oktober 2016 verworpen. Op 21 april 2017 dienden uw ouders vervolgens in uw hoofde en in hoofde van uw minderjarige broers, B.Ab. (...) en T. (...) (O.V. X), een asielaanvraag in als minderjarige. Ze vrezen namelijk dat jullie bij terugkeer problemen zouden kennen omwille van de problemen van jullie vader. Als jullie vader bij terugkeer iets zou overkomen, zouden jullie bovendien op straat terecht komen. Verder is vestiging de Russische Federatie voor jullie evenmin mogelijk omdat jullie de Russische en/of Tsjetsjeense taal niet voldoende beheersen. Zelf wil u evenmin naar de Russische Federatie gaan omdat uw vader er problemen had en alles er anders zal zijn. U vreest er uitgelachen te worden, de weg kwijt te zijn en uw familie te verliezen. Tot slot wil u uw vrienden in België niet achterlaten.

Ter staving van uw asielaanvraag werden uw geboorteakte en de geboorteakte van uw zus F. (...) neergelegd.

#### B. Motivering

Allereerst moet benadrukt worden dat de in uw hoofde ingeroepen vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap bezit, in casu de Russische Federatie en meer concreet ten aanzien van Dagestan, de republiek waaruit uw ouders afkomstig zijn.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw vrees ten aanzien van de Russische Federatie meerledig is. Vooreerst wil u zich niet in de Russische Federatie vestigen omdat uw vader er problemen had. In de Russische Federatie zal alles bovendien anders zijn. U vreest er de weg kwijt te raken en uw familie te verliezen en uitgelachen te worden. U wil tot slot uw vrienden in België niet achterlaten (CGVS, p. 6-8).

U slaagde er echter deze vrees aannemelijk te maken.

U verklaarde vooreerst dat u zich niet in de Russische Federatie wil vestigen omdat uw vader er problemen had (CGVS, p. 6). Er moet echter benadrukt worden dat de door uw vader ingeroepen problemen met jullie autoriteiten, zoals door uw vader uiteengezet in zijn opeenvolgende asielaanvragen, niet geloofwaardig bevonden werden. In het kader van zijn eerste asielaanvraag nam ik omwille hiervan de beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. Zijn tweede asielaanvraag werd afgesloten met de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid, die in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd werd. Zijn derde asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Het beroep dat tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd ingediend, werd verworpen. Aangezien ik in het kader van de opeenvolgende asielaanvragen van uw vader, B.R. (...) (O.V. X), telkens een weigeringsbeslissing nam, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de problemen van uw vader. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw vader, B.R. (...) (O.V. X) werden genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Uw vader haalde in ditzelfde verband in uw hoofde ook de vrees aan dat u bij eventuele vestiging in de Russische Federatie op straat terecht zou komen en mogelijk verdwijnen indien hem iets zou overkomen. In de Russische Federatie zou er immers niemand zijn die voor u kan zorgen en er bestaat ginder geen opvangnetwerk zoals in België (CGVS Ab. (...), p. 6-7). Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan de door uw vader ingeroepen problemen met jullie autoriteiten, kan in uw hoofde evenmin

een vrees worden vastgesteld indien uw vader omwille van zijn problemen iets zou overkomen en u als gevolg hiervan op straat terecht zou komen en/of zou verdwijnen. In ditzelfde verband verklaarde uw vader ten slotte ook dat indien hij erin zou slagen het grondgebied van de Russische Federatie te betreden zonder dat hem iets overkomt, jullie omwille van zijn problemen ondergedoken zouden moeten leven (CGVS Ab. (...), p. 8). Ook deze vrees is niet aannemelijk aangezien deze volledig voortvloeit uit de door uw vader ingeroepen problemen met jullie autoriteiten, die op geen enkele wijze als aangetoond beschouwd worden. Zodoende kan ook omwille hiervan in uw hoofde evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van vestiging in de Russische Federatie worden vastgesteld.

Wat betreft uw verklaring dat alles in de Russische Federatie anders zal zijn (CGVS, p. 6-7), moet worden vastgesteld dat ook dit motief niet volstaat om in uw hoofde een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Gevraagd waarom het voor u een probleem zou zijn dat alles – de straten, de huizen, de mensen en het water- ginder anders is, repliceerde u dat u zich daar anders zou voelen. Op de vraag hoe u zich ginder dan zou voelen, kwam u vervolgens niet verder dan anders (CGVS, p. 6-7). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, blijkt uit uw verklaringen op dit punt geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt. Zodoende kan in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld omdat alles in de Russische Federatie anders is. Hetzelfde geldt voor uw verklaring dat u in de Russische Federatie de weg kwijt zou raken. Concreet bedoelt u hiermee dat niet weet wat waar is in de Russische Federatie. Als u bijvoorbeeld naar het toilet moet, zou u bijvoorbeeld niet weten waar het toilet is. Gevraagd of u dat in de Russische Federatie dan niet zou kunnen leren, te meer omdat u dat in België ook heeft moeten leren, antwoordde u slechts dat u het niet wist (CGVS, p. 7-8). Niettemin begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een vestiging in de Russische Federatie bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, kan ook hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden gevonden. Bijgevolg volstaat ook dit motief niet voor de toekenning van internationale bescherming.

Voorst vreest u bij vestiging in de Russische Federatie uw familie kwijt te raken. Rusland is immers een groot land, waar veel mensen wonen. In België zijn er niet zoveel mensen en boeven die stelen en dingen doen (CGVS, p. 7). Vooreerst zij erop gewezen dat de algemene veiligheidssituatie in de Russische Federatie en meer concreet in Dagestan, de regio van waar uw ouders afkomstig zijn, niet van dien aard is dat sprake is van een veralgemeend risico op het lijden van ernstige schade. Bijgevolg bent u er als asielzoeker toe gehouden uw persoonlijke vrees in concreto aannemelijk te maken. Uw verklaringen zijn op dit punt echter te algemeen en te vaag. Uit uw verklaringen blijkt geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit of het leven, de vrijheid en/of de fysieke integriteit van uw familie. Bijgevolg kan ook dit motief in uw hoofde geen aanleiding geven tot een internationale beschermingsstatus.

Verder wil u zich niet in de Russische Federatie vestigen omdat u er vreest uitgelachen te worden door mensen die u niet kent of rare mensen (CGVS, p. 6). Gevraagd waarom u dit vreest, verwees u naar wat u op school gehoord had en wat u gezien had in atlasfilmpjes. In deze filmpjes wordt veel ruzie gemaakt, wordt getoond dat mensen problemen hebben, raar zijn en zelfs sterven. Uit deze filmpjes blijkt ook dat mensen bepaalde dingen doen, ook al mogen ze niet (CGVS, p. 6). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, moet erop gewezen worden dat mensen uitlachen, hoe laakbaar dergelijk gedrag ook is, onvoldoende zwaarwichtig is om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Met betrekking tot de filmpjes waarnaar u verwijst, moet gesteld worden dat het louter verwijzen naar filmpjes over de algemene situatie in de Russische Federatie onvoldoende is om een concrete, persoonlijke en gegronde vrees aannemelijk te maken. Bijgevolg kan ook op dit punt in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld.

Tot slot wil u zich niet in de Russische Federatie vestigen omdat u uw vrienden in België niet wil achterlaten (CGVS, p. 7). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, kan hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden gevonden. Ook dit motief kan zodoende in uw hoofde geen aanleiding geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Uw vader haalde in uw hoofde daarnaast ook uw gebrekkige kennis van het Tsjetsjeens en/ of Russisch aan als een obstakel voor vestiging in de Russische Federatie. U kunt immers niet lezen of schrijven in het Tsjetsjeens (CGVS Ab. (...), p. 6-7). Vooreerst zij erop gewezen dat u noch uw vader aannemelijk maakte dat u in de onmogelijkheid zou zijn om u het Russisch en/of Tsjetsjeens (verder) eigen te

maken. Wat betreft het Tsjetsjeens, er moet worden aangestipt dat u zelf verklaarde een klein beetje Tsjetsjeens te kunnen omdat u af en toe telefonisch contact onderhoudt met uw oma in de Russische Federatie. U leerde dit van uw ouders, al beperkt uw kennis zich naar eigen zeggen tot hallo en tot ziens omdat u de rest soms vergeet (CGVS, p. 5). U stelde bovendien het Tsjetsjeens niet verder te kunnen leren omdat het een rare taal is en u het Nederlands beter vindt dan het Tsjetsjeens (CGVS, p. 7). Uw verklaring als zou het Tsjetsjeens een rare taal zijn, waardoor u ze niet zo kunnen leren, is slechts een blote bewering die u met geen enkel document hard maakte. Dat u het Nederlands boven het Tsjetsjeens verkiest, is, gelet op de context van uw verblijf en opleiding in België, geenszins een indicatie dat u niet in staat zou zijn het Tsjetsjeens verder onder de knie te krijgen. Vervolgens werd u gevraagd waarom u naar analogie met het Frans - dat u op school leert en waarvan u verklaarde dat het moeilijk is, maar dat het lukt omdat jullie het stap voor stap leren- ook niet stap voor stap Tsjetsjeens zou kunnen leren. U antwoordde hierop dat u zou het zou vergeten wanneer men iets in het Tsjetsjeens zegt dat u nog nooit gehoord heeft. Gevraagd of uw ouders u hierbij niet zouden kunnen helpen aangezien zij Tsjetsjeens spreken, repliceerde u dat u het eigenlijk niet wil weten omdat u naar school gaat en meer Nederlands leert en nieuwe dingen leert (CGVS, p. 7). Dat u geen interesse hebt in het Tsjetsjeens omdat u in België naar school gaat en hier Nederlands en andere nieuwe dingen leert, is ingegeven door een persoonlijke voorkeur, maar houdt geen verband met een van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uw vader argumenteerde verder dat het Tsjetsjeens een heel moeilijke taal is voor mensen die Nederlands praten, net zoals het Nederlands een heel moeilijke taal is voor Tsjetsjenen. Gevraagd waarom het niet mogelijk zou zijn voor u om Tsjetsjeens te leren, gelet op het feit dat kinderen in België in de lagere school ook Frans leren, argumenteerde uw vader dat er in de Russische Federatie niemand zal zijn om u en uw broers Tsjetsjeens te leren, terwijl men in België Frans aanleert op school. Gevraagd waarom uw vader, moeder en hun Tsjetsjeens sprekende familie u het Tsjetsjeens niet zouden kunnen aanleren, wierp uw vader op dat wanneer hij u Tsjetsjeens nu uitlegt, u het niet begrijpt. U en uw broers begrijpen het wel wanneer jullie in het Tsjetsjeens gevraagd wordt iets te doen of te halen, maar jullie kennen niet elk woord of elk product in het Tsjetsjeens (CGVS Ab. (...), p. 6). Geen van deze argumenten volstaat om aannemelijk te maken dat het voor u onmogelijk zou zijn het Tsjetsjeens verder onder de knie te krijgen. Zo is de bewering dat het Tsjetsjeens een heel moeilijke taal is voor mensen die Nederlands spreken slechts een ongefundeerde bewering, die uw vader met geen enkel document staafde. Zijn argumentatie dat er in de Russische Federatie niemand zou zijn om u het Tsjetsjeens verder aan te leren gaat evenmin op. Het feit dat u vandaag niet alles begrijpt wanneer uw vader of moeder u iets in het Tsjetsjeens uitlegt, is onvoldoende om te concluderen dat zij niet in staat zouden zijn u het Tsjetsjeens verder aan te leren noch dat u zelf niet in staat zou zijn om het Tsjetsjeens verder onder de knie krijgen. Het feit dat u en uw broers vandaag het wel degelijk begrijpen wanneer uw ouders jullie in het Tsjetsjeens vragen om iets te doen of te halen, toont op zich reeds aan dat het voor uw ouders mogelijk is om u het Tsjetsjeens aan te leren. Wat het Russisch betreft, argumenteerde uw vader dat wanneer je geen Russisch kent, je in Rusland niemand bent (CGVS Ab. (...), p. 6). Hij gaf echter wel toe dat hij en uw moeder zelf naar België zijn gekomen en uw vader in enkele maanden tijd Nederlands heeft geleerd en het u en uw broers zodoende misschien ook zal lukken om een andere taal, in casu het Russisch, te leren (CGVS Ab. (...), p. 6). Zij er trouwens op gewezen dat er redelijkerwijze vanuit gegaan kan worden dat uw relatief jonge leeftijd in deze tevens een voordeel vormt. Uit bovenstaande blijkt zodoende geenszins dat u niet bij machte zou zijn u het Tsjetsjeens en/of Russisch (verder) eigen te maken. Evenmin maakte uw vader aannemelijk hoe uw actueel gebrekkige kennis van het Tsjetsjeens en/of Russisch in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Gevraagd wat er bij vestiging in de Russische Federatie zou gebeuren omdat u de taal onvoldoende machtig bent, slaagde uw vader er immers niet in een concreet antwoord te formuleren (CGVS Ab. (...), p. 6-8). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een vestiging in de Russische Federatie bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet bijgevolg worden benadrukt dat het feit dat u bij vestiging in de Russische Federatie de taal (verder) zou moeten leren geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt en zodoende in uw hoofde geen aanleiding geeft tot een internationaal beschermingsstatuut.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

*De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.*

*Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.*

*Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.*

*De in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten, uw geboorteakte en die van uw zus, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Beide documenten bevatten immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de Russische Federatie.*

#### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."*

#### **1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.T. als volgt:**

##### *"A. Feitenrelaas*

*U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren op 2 september 2007 in Oostende (België) en bent dus minderjarig. Uw ouders, B.R. (...) en A.C. (...) (O.V. 5.780.047), kwamen in 2005 naar België omdat uw vader in de Russische Federatie problemen kende met de autoriteiten. Hij werd er valselyk van beschuldigd een rebel te zijn. Omwille van deze problemen vluchtten uw ouders destijds naar België, waar ze op 7 juli 2005 een eerste asielaanvraag indienden. Op 19 januari 2006 besliste het CGVS dienaangaande tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen bij arrest van 6 april 2007. Uw ouders tekenden tegen deze beslissing geen verder beroep aan bij de Raad van State, maar vroegen op 18 december 2007, zonder naar hun herkomstland te zijn teruggekeerd, een tweede maal asiel bij de Belgische autoriteiten. In het kader van hun tweede asielaanvraag hielden uw ouders vast aan hun problemen met de autoriteiten die ze tijdens hun eerste asielaanvraag uiteengezet hadden. Op 19 juni 2008 sloot het CGVS hun tweede aanvraag af met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing in beroep bij arrest van 15 oktober 2008. Uw ouders gingen niet verder in beroep bij de Raad van State. Op 15 oktober 2015 dienden zij, zonder naar hun herkomstland te zijn teruggekeerd, wel een derde asielaanvraag in in België. In het kader van hun derde asielaanvraag bleven uw ouders vasthouden aan hun problemen met hun autoriteiten, die nog steeds actueel zouden zijn. Het CGVS sloot hun derde asielaanvraag op 26 mei 2016 echter af met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming aanzienlijk konden vergroten. Het beroep dat uw ouders tegen deze*

beslissing indienden bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 11 oktober 2016 verworpen. Op 21 april 2017 dienden uw ouders vervolgens in uw hoofde en in hoofde van uw minderjarige broers, B.Ab. (...) en A. (...) (O.V. X), een asielaanvraag in als minderjarige. Ze vrezen namelijk dat jullie bij terugkeer problemen zouden kennen omwille van de problemen van jullie vader. Als jullie vader bij terugkeer iets zou overkomen, zouden jullie bovendien op straat terecht komen. Verder is vestiging in de Russische Federatie voor jullie evenmin mogelijk omdat jullie de Russische en/of Tsjetsjeense taal niet voldoende beheersen. Zelf wil u evenmin naar de Russische Federatie gaan omdat u vreest dat uw ouders daar zullen doodgaan. U wil bovendien aan uw school hier in België afstuderen en wil uw vrienden niet achterlaten.

Ter staving van uw asielaanvraag werden uw geboorteakte en de geboorteakte van uw zus F. (...) neergelegd.

#### B. Motivering

Allereerst moet benadrukt worden dat de in uw hoofde ingeroepen vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap bezit, in casu de Russische Federatie en meer concreet ten aanzien van Dagestan, de republiek waaruit uw ouders afkomstig zijn.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich niet in de Russische Federatie wil vestigen omdat u vreest dat uw ouders er zullen doodgaan. U wil uw studies ook afmaken op school in België en wil uw vrienden niet achterlaten (CGVS, p. 5-6).

Vooreerst wil u zich niet in de Russische Federatie vestigen omdat u bang bent dat uw ouders er zullen doodgaan. Op de vraag waarom u dit vreest, stelde u dat de politie in de Russische Federatie anders is dan in België. Gevraagd wat de politie in de Russische Federatie dan zou doen, verklaarde u het niet te weten (CGVS, p. 5). Voor zover u hiermee verwijst naar de problemen omwille waarvan uw ouders de Russische Federatie destijds ontvlucht zijn, moet benadrukt worden dat deze problemen door uw ouders reeds werden ingeroepen doorheen hun opeenvolgende asielaanvragen, maar deze problemen niet geloofwaardig bevonden werden. In het kader van hun eerste asielaanvraag nam ik omwille hiervan de beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. Hun tweede asielaanvraag werd afgesloten met de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid, die in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd werd. Zijn derde asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Het beroep dat tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd ingediend, werd verworpen. Aangezien ik in het kader van de opeenvolgende asielaanvragen van uw ouders, B.R. (...) en A.C. (...) (O.V. X), telkens een weigeringsbeslissing nam, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van hun problemen. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw ouders, B.R. (...) en A.C. (...) (O.V. X), werden genomen, verwijs ik graag naar de beslissingen van uw vader, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Voor zover de door u ingeroepen vrees dat uw ouders in de Russische Federatie zouden sterven geen verband houdt met de problemen die uw ouders in het kader van hun eigen asielaanvragen inriepen, moet erop gewezen worden dat de door u aangereikte elementen onvoldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Uw verklaringen zijn op dit punt immers te vaag en onpersoonlijk.

Uw vader haalde in ditzelfde verband in uw hoofde ook de vrees aan dat u bij eventuele vestiging in de Russische Federatie op straat terecht zou komen en mogelijk verdwijnen indien hem iets zou overkomen. In de Russische Federatie zou er immers niemand zijn die voor u kan zorgen en er bestaat ginder geen opvangnetwerk zoals in België (CGVS Ab. (...), p. 6-7). Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan de door uw vader ingeroepen problemen met jullie autoriteiten, kan in uw hoofde evenmin een vrees worden vastgesteld indien uw vader omwille van zijn problemen iets zou overkomen en u als gevolg hiervan op straat terecht zou komen en/of zou verdwijnen. In ditzelfde verband verklaarde uw vader ten slotte ook dat indien hij erin zou slagen het grondgebied van de Russische Federatie te betreden zonder dat hem iets overkomt, jullie omwille van zijn problemen ondergedoken zouden moeten leven (CGVS Ab. (...), p. 8). Ook deze vrees is niet aannemelijk aangezien deze volledig voortvloeit uit de door uw vader ingeroepen problemen met jullie autoriteiten, die op geen enkele wijze als aangetoond beschouwd worden. Zodoende kan ook omwille hiervan in uw hoofde evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van vestiging in de Russische Federatie worden vastgesteld.

Verder ziet u een vestiging in de Russische Federatie niet zitten omdat u uw studies hier in België op school wil afmaken (CGVS, p. 5). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, volstaat staat dit motief niet om een internationale beschermingsstatus te rechtvaardigen. Het feit dat u bij een eventuele vestiging in de Russische Federatie uw studies in België niet zou kunnen afmaken, houdt immers geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit in en kan zodoende in uw hoofde geen aanleiding geven tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Nergens uit uw verklaringen blijkt trouwens dat u in de Russische Federatie niet in staat zou zijn om uw studies verder te zetten, al dan niet mits enkele inspanningen of aanpassingen.

U wil u tot slot evenmin in de Russische Federatie vestigen omdat u uw vrienden in België niet wil achterlaten. Hoewel hiervoor eveneens begrip kan worden opgebracht, kan ook hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij vestiging in de Russische Federatie worden onderscheiden. Ook dit motief volstaat zodoende niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Uw vader verwees in uw hoofde voorts naar ook uw gebrekkige kennis van het Tsjetsjeens en/of Russisch aan als een obstakel voor vestiging in de Russische Federatie. U kunt immers niet lezen of schrijven in het Tsjetsjeens (CGVS Ab. (...), p. 6-7). Vooreerst zij erop gewezen dat uw vader niet aannemelijk maakte dat u in de onmogelijkheid zou zijn om u het Russisch en/of Tsjetsjeens (verder) eigen te maken. Wat betreft het Tsjetsjeens, er moet worden aangestipt dat u zelf verklaarde een beetje Tsjetsjeens te kunnen omdat u af en toe telefonisch contact onderhoudt met uw oma en opa in de Russische Federatie. U leerde dit van uw ouders (CGVS, p. 5). Zodoende beschikt u op zijn minst over een (bescheiden) basiskennis van het (gesproken) Tsjetsjeens. Uw vader stelde wel dat uw kennis en die van uw broers op dit vlak niet verder reikt dan hallo en tot ziens (CGVS Ab. (...), p. 6). Zijn verklaringen waren op dit punt echter tegenstrijdig. Hij stelde immers eveneens dat u en uw broers het wel begrijpen wanneer jullie in het Tsjetsjeens gevraagd wordt iets te doen of te halen (CGVS Ab. (...), p. 6), wat doet vermoeden dat u wel degelijk over een basiskennis van het (op zijn minst gesproken) Tsjetsjeens beschikt. Hoe dan ook volstaat dit niet om aannemelijk te maken dat u niet in staat zou zijn het Tsjetsjeens verder te leren. Uw vader argumenteerde verder dat het Tsjetsjeens een heel moeilijke taal is voor mensen die Nederlands praten, net zoals het Nederlands een heel moeilijke taal is voor Tsjetsjenen. Gevraagd waarom het niet mogelijk zou zijn voor u om Tsjetsjeens te leren, gelet op het feit dat kinderen in België in de lagere school ook Frans leren, argumenteerde uw vader dat er in de Russische Federatie niemand zal zijn om u en uw broers Tsjetsjeens te leren, terwijl men in België Frans aanleert op school. Gevraagd waarom uw vader, moeder en hun Tsjetsjeens sprekende familie u het Tsjetsjeens niet zouden kunnen aanleren, wierp uw vader op dat wanneer hij u Tsjetsjeens nu uitlegt, u het niet begrijpt. U en uw broers begrijpen het wel wanneer jullie in het Tsjetsjeens gevraagd wordt iets te doen of te halen, maar jullie kennen niet elk woord of elk product in het Tsjetsjeens (CGVS Ab. (...), p. 6). Geen van deze argumenten volstaat om aannemelijk te maken dat het voor u onmogelijk zou zijn het Tsjetsjeens verder onder de knie te krijgen. Zo is de bewering dat het Tsjetsjeens een heel moeilijke taal is voor mensen die Nederlands spreken slechts een ongefundeerde bewering, die uw vader met geen enkel document staaft. Zijn argumentatie dat er in de Russische Federatie niemand zou zijn om u het Tsjetsjeens verder aan te leren gaat evenmin op. Het feit dat u vandaag niet alles begrijpt wanneer uw vader of moeder u iets in het Tsjetsjeens uitlegt, is onvoldoende om te concluderen dat zij niet in staat zouden zijn u het Tsjetsjeens verder aan te leren noch dat u zelf niet in staat zou zijn om het Tsjetsjeens verder onder de knie krijgen. Het feit dat u en uw broers vandaag het wel degelijk begrijpen wanneer uw ouders jullie in het Tsjetsjeens vragen om iets te doen of te halen, toont op zich reeds aan dat het voor uw ouders mogelijk is om u het Tsjetsjeens aan te leren. Wat het Russisch betreft, argumenteerde uw vader dat wanneer je geen Russisch kent, je in Rusland niemand bent (CGVS Ab. (...), p. 6). Hij gaf echter wel toe dat hij en uw moeder zelf naar België zijn gekomen en uw vader in enkele maanden tijd Nederlands heeft geleerd en het u en uw broers zodoende misschien ook zal lukken om een andere taal, in casu het Russisch, te leren (CGVS Ab. (...), p. 6). Zij er trouwens op gewezen dat er redelijkerwijze vanuit gegaan kan worden dat uw relatief jonge leeftijd in deze tevens een voordeel vormt. Uit bovenstaande blijkt zodoende geenszins dat u niet bij machte zou zijn u het Tsjetsjeens en/of Russisch (verder) eigen te maken. Evenmin maakte uw vader aannemelijk hoe uw actueel gebrekkige kennis van het Tsjetsjeens en/of Russisch in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Gevraagd wat er bij vestiging in de Russische Federatie zou gebeuren omdat u de taal onvoldoende machtig bent, slaagde uw vader er immers niet in een concreet antwoord te formuleren (CGVS Ab. (...), p. 6-8). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet bijgevolg worden benadrukt dat het feit dat u bij

een vestiging in de Russische Federatie de taal (verder) zou moeten leren geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt en zodoende in uw hoofde geen aanleiding geeft tot een internationaal beschermingsstatuut.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten, uw geboorteakte en die van uw zus, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Beide documenten bevatten immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de Russische Federatie.

#### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

#### 1.3. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.Ab. als volgt:

##### "A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren op 19 juni 2012 in Oostende (België) en bent dus minderjarig. Uw ouders, B.R. (...) en A.C. (...) (O.V. X), kwamen in 2005 naar België omdat uw vader in de Russische Federatie problemen kende met de autoriteiten. Hij werd er valselyk van beschuldigd een rebel te zijn. Omwille van deze problemen vluchtten uw ouders destijds naar België, waar ze op 7 juli 2005 een eerste asielaanvraag indienden. Op 19 januari 2006 besliste het CGVS dienaangaande tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen bij arrest van 6 april 2007. Uw ouders tekenden tegen deze beslissing geen verder beroep aan bij de Raad van State, maar vroegen op 18 december 2007, zonder naar hun herkomstland te zijn teruggekeerd, een tweede maal asiel bij de Belgische autoriteiten. In het kader van hun tweede asielaanvraag hielden uw ouders vast aan hun problemen met de autoriteiten die ze tijdens hun eerste asielaanvraag uiteengezet hadden. Op 19 juni



2008 sloot het CGVS hun tweede aanvraag af met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing in beroep bij arrest van 15 oktober 2008. Uw ouders gingen niet verder in beroep bij de Raad van State. Op 15 oktober 2015 dienden zij, zonder naar hun herkomstland te zijn teruggekeerd, wel een derde asielaanvraag in in België. In het kader van hun derde asielaanvraag bleven uw ouders vasthouden aan hun problemen met hun autoriteiten, die nog steeds actueel zouden zijn. Het CGVS sloot hun derde asielaanvraag op 26 mei 2016 echter af met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming aanzienlijk konden vergroten. Het beroep dat uw ouders tegen deze beslissing indienden bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 11 oktober 2016 verworpen. Op 21 april 2017 dienden uw ouders vervolgens in uw hoofde en in hoofde van uw minderjarige broers, B.A. (...) en T. (...) (O.V. X), een asielaanvraag in als minderjarige. Ze vrezden namelijk dat jullie bij terugkeer problemen zouden kennen omwille van de problemen van jullie vader. Als jullie vader bij terugkeer iets zou overkomen, zouden jullie bovendien op straat terecht komen. Verder is vestiging in de Russische Federatie voor jullie evenmin mogelijk omdat jullie de Russische en/of Tsjetsjeense taal niet voldoende beheersen.

Ter staving van uw asielaanvraag werden uw geboorteakte en de geboorteakte van uw zus F. (...) neergelegd.

#### B. Motivering

Allereerst moet benadrukt worden dat de in uw hoofde ingeroepen vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap bezit, in casu de Russische Federatie en meer concreet ten aanzien van Dagestan, de republiek waaruit uw ouders afkomstig zijn.

Uit de verklaringen van uw vader blijkt dat de in uw hoofde ingeroepen vrees bij een eventuele vestiging in de Russische Federatie meerledig is. Vooreerst vreest uw vader dat ook u bij vestiging in de Russische Federatie problemen zal krijgen met de autoriteiten omwille van zijn persoonlijke problemen. Indien u hieraan alsnog zou ontsnappen, vreest uw vader dat u op straat terecht zal komen wanneer hem iets overkomt aangezien er in de Russische Federatie geen opvangnet voorhanden is zoals in België. Tot slot staat ook uw beperkte kennis van het Russisch en/of Tsjetsjeens een vestiging in de Russische Federatie in de weg (CGVS, p. 6-7).

Wat betreft de in uw hoofde ingeroepen vrees om problemen te krijgen met de autoriteiten vanwege de problemen van uw vader (CGVS, p. 5-6), er moet op gewezen worden dat de door uw vader ingeroepen problemen met jullie autoriteiten, zoals door uw vader uiteengezet in zijn opeenvolgende asielaanvragen, niet geloofwaardig bevonden werden. In het kader van zijn eerste asielaanvraag nam ik omwille hiervan de beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. Zijn tweede asielaanvraag werd afgesloten met de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid, die in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd werd. Zijn derde asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Het beroep dat tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd ingediend, werd verworpen. Aangezien ik in het kader van de opeenvolgende asielaanvragen van uw vader, B.R. (...) (O.V. X), telkens een weigeringsbeslissing nam, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de problemen van uw vader. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw vader, B.R. (...) (O.V. X), werden genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Hetzelfde geldt voor de verklaring van uw vader dat u bij eventuele vestiging in de Russische Federatie op straat terecht zou komen en mogelijk verdwijnen indien hem iets zou overkomen. In de Russische Federatie zou er immers niemand zijn die voor u kan zorgen en er bestaat ginder geen opvangnetwerk zoals in België (CGVS, p. 6-7). Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan de door uw vader ingeroepen problemen met jullie autoriteiten, kan in uw hoofde evenmin een vrees worden vastgesteld indien uw vader omwille van zijn problemen iets zou overkomen en u als gevolg hiervan op straat terecht zou komen en/of zou verdwijnen. In ditzelfde verband verklaarde uw vader ten slotte ook dat indien hij erin zou slagen het grondgebied van de Russische Federatie te betreden zonder dat hem iets overkomt, jullie omwille van zijn problemen ondergedoken zouden moeten leven (CGVS, p. 8). Ook deze vrees is niet aannemelijk aangezien deze volledig voortvloeit uit de door uw vader ingeroepen problemen met jullie autoriteiten, die op geen enkele wijze als aangetoond beschouwd

worden. Zodoende kan ook omwille hiervan in uw hoofde evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van vestiging in de Russische Federatie worden vastgesteld.

Daarnaast maakt uw gebrekkige kennis van het Russisch en/of Tsjetsjeens een vestiging in de Russische Federatie voor u onmogelijk. U kunt immers niet lezen of schrijven in het Tsjetsjeens (CGVS, p. 6-7). Vooreerst zij erop gewezen dat uw vader niet aannemelijk maakte dat u in de onmogelijkheid zou zijn om u het Russisch en/of Tsjetsjeens (verder) eigen te maken. Wat betreft het Tsjetsjeens, er moet worden aangestipt dat u tijdens het gehoor meermaals met uw vader in het Tsjetsjeens communiceerde (CGVS, p. 4, 6). Zodoende beschikt u op zijn minst over een basiskennis van het (gesproken) Tsjetsjeens. Uw vader stelde wel dat uw kennis en die van uw broers op dit vlak niet verder reikt dan hallo en tot ziens (CGVS, p. 6), wat in strijd is met de vaststelling dat u tijdens uw gehoor met uw vader meermaals in het Tsjetsjeens communiceerde. Verder argumenteerde uw vader dat het Tsjetsjeens een heel moeilijke taal is voor mensen die Nederlands praten, net zoals het Nederlands een heel moeilijke taal is voor Tsjetsjenen. Gevraagd waarom het niet mogelijk zou zijn voor u om Tsjetsjeens te leren, gelet op het feit dat kinderen in België in de lagere school ook Frans leren, argumenteerde uw vader dat er in de Russische Federatie niemand zal zijn om u en uw broers Tsjetsjeens te leren, terwijl men in België Frans aanleert op school. Gevraagd waarom uw vader, moeder en hun Tsjetsjeens sprekende familie u het Tsjetsjeens niet zouden kunnen aanleren, wierp uw vader op dat wanneer hij u Tsjetsjeens nu uitlegt, u het niet begrijpt. U en uw broers begrijpen het wel wanneer jullie in het Tsjetsjeens gevraagd wordt iets te doen of te halen, maar jullie kennen niet elk woord of elk product in het Tsjetsjeens (CGVS, p. 6). Geen van deze argumenten volstaat om aannemelijk te maken dat het voor u onmogelijk zou zijn het Tsjetsjeens verder onder de knie te krijgen. Zo is de bewering dat het Tsjetsjeens een heel moeilijke taal is voor mensen die Nederlands spreken slechts een ongefundeerde bewering, die uw vader met geen enkel document staafde. Zijn argumentatie dat er in de Russische Federatie niemand zou zijn om u het Tsjetsjeens verder aan te leren gaat evenmin op. Het feit dat u vandaag niet alles begrijpt wanneer uw vader of moeder u iets in het Tsjetsjeens uitlegt, is onvoldoende om te concluderen dat zij niet in staat zouden zijn u het Tsjetsjeens verder aan te leren noch dat u zelf niet in staat zou zijn om het Tsjetsjeens verder onder de knie krijgen. Het feit dat u en uw broers vandaag het wel degelijk begrijpen wanneer uw ouders jullie in het Tsjetsjeens vragen om iets te doen of te halen, toont op zich reeds aan dat het voor uw ouders mogelijk is om u het Tsjetsjeens aan te leren. Wat het Russisch betreft, argumenteerde uw vader dat wanneer je geen Russisch kent, je in Rusland niemand bent (CGVS, p. 6). Hij gaf echter wel toe dat hij en uw moeder zelf naar België zijn gekomen en uw vader in enkele maanden tijd Nederlands heeft geleerd en het u en uw broers zodoende misschien ook zal lukken om een andere taal, in casu het Russisch, te leren (CGVS, p. 6). Zij er trouwens op gewezen dat er redelijkerwijze vanuit gegaan kan worden dat uw jonge leeftijd in deze tevens een voordeel vormt. Uit bovenstaande blijkt zodoende geenszins dat u niet bij machte zou zijn u het Tsjetsjeens en/of Russisch (verder) eigen te maken. Evenmin maakte uw vader aannemelijk hoe uw actueel gebrekkige kennis van het Tsjetsjeens en/of Russisch in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Gevraagd wat er bij vestiging in de Russische Federatie zou gebeuren omdat u de taal onvoldoende machtig bent, slaagde uw vader er immers niet in een concreet antwoord te formuleren (CGVS, p. 6-8). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet bijgevolg worden benadrukt dat het feit dat u bij vestiging in de Russische Federatie de taal (verder) zou moeten leren geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt en zodoende in uw hoofde geen aanleiding geeft tot een internationaal beschermingsstatuut.

Tot slot verwees uw vader in het kader van uw asielaanvraag ook naar het feit dat er in zijn herkomstregio sprake is van ontvoeringen en orgaanhandel en u ook daarvan het slachtoffer zou kunnen worden (CGVS, p. 7). Hiermee verwijst uw vader naar de algemene situatie in zijn herkomstland. Er moet echter benadrukt worden dat de veiligheidssituatie in Dagestan actueel niet van dien aard is dat het loutere Russische staatsburgerschap en de herkomst uit Dagestan volstaan voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als asielzoeker bent u ertoe gehouden uw persoonlijke vrees in concreto aannemelijk te maken. Gevraagd waarom u in de Russische Federatie het slachtoffer zou worden van ontvoering of orgaanhandel, argumenteerde hij dat u in België enkel naar school gaat, u hier geen plaats hebt om te spelen met vrienden en u vaak een hele dag thuis zit omdat uw ouders niet de mogelijkheid hebben om u bijvoorbeeld op kamp te sturen zoals andere kinderen, waar u dergelijke dingen kan leren (CGVS, p. 7-8). Hieruit kan echter niet geconcludeerd worden dat er in uw hoofde bij vestiging in de Russische Federatie sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit omwille van ontvoeringen of orgaanhandel aldaar.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten, uw geboorteakte en die van uw zus, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Beide documenten bevatten immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de Russische Federatie.

#### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen voeren in wat zij omschrijven als "VERZOEKSCHRIFT TOT NIETIGVERKLARING MET VORDERING TOT SCHORSING" in een eerste middel de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, de "beginselen behoorlijk bestuur" en het verbod van willekeur.

Volgens verzoekende partijen wordt er onterecht verwezen naar de beslissingen in de eerdere asielaanvragen van hun ouders. Zij stellen:

"Dat er door zijn ouders immers in hun eerste verklaringen daterend van kort na hun aankomst in België, niet telkens de waarheid werd verteld, dit op advies van anderen en gezien hun totaal wantrouwen in welkdanige overheid dan ook.

Dat hierbij ook niet mag vergeten worden dat de problemen die de vader van verzoeker heeft gekend en kent ook alle te wijten zijn aan de overheid.

*Naderhand in latere asielaanvragen heeft de vader van verzoeker dan de waarheid verteld betreffende diens problemen, weze nadat hij sedert jaren hier in België woonde en ondertussen voldoende vertrouwen had gekregen in de autoriteiten hier dit in tegenstelling tot deze in Rusland.*

*Zijn navolgende asielaanvragen werden evenwel telkens afgewezen en dit met een verwijzing naar zijn eerdere verklaringen (die onjuist waren) en waarbij werd gewezen op de tegenstrijdigheid tussen de eerdere en de navolgende verklaringen.*

*De situatie bestond erin dat gezien deze tegenstrijdigheid er gewag werd gemaakt van een ongeloofwaardigheid minstens een gebrek aan bewijzen, dit ondanks het feit dat er telkens opnieuw tal van stukken werden naar vorgebracht.*

*Dat verzoekers zelf evenwel nog geen eerdere verklaringen hebben afgelegd, en er geen tegenstrijdigheid in hunne hoofde kan weerhouden worden, zodat hun asielaanvraag niet zomaar zonder enig verder onderzoek der ingeroepen problemen kan afgewezen worden.*

*Het feit dat hun vader verschillende verklaringen heeft afgelegd, kan niet ten nadele van verzoeker uitgelegd worden, en het volledig dossier en de ingeroepen problemen dienen thans wél grondig onderzocht te worden.*

*Het is ten onrechte dat dit niet gebeurt door het CGVS door te verwijzen naar de verschillende verklaringen van diens vader in hun asielaanvragen, terwijl verzoekers zich enkel beroepen op de laatste verklaringen en ingeroepen problemen van hun vader.*

*In het kader van huidige asielaanvraag dienen deze ten gronde onderzocht te worden waarbij duidelijk zal blijken dat deze wel degelijk aan de orde zijn en een reeel gevaar betekenen voor verzoekers ingeval van terugkeer.*

*In tegenstelling tot hetgeen beweerd wordt in de bestreden beslissing, kan er in casu ten aanzien van verzoekers wel degelijk besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, mits de ingeroepen stukken en problemen onderzocht worden, en dit zonder hierbij rekening te moeten houden met eerdere verklaringen van verzoekers, dewelke immers niet aan de orde zijn.*

*Een gebeurlijke tegenstrijdigheid kan niet worden weerhouden, zodoende dat enkel nog de stukken overblijven om de geloofwaardigheid te beoordelen, en uit grondig onderzoek der deze stukken kan en mag niet anders dan de werkelijkheid blijken met name dat het levensgevaarlijk is voor verzoekers om terug te keren."*

Vervolgens wijzen verzoekende partijen op de problemen die zij aanhaalden naast de problemen van hun ouders. Zij doen in dit kader gelden:

*"Er is het probleem dat de verzoekers alle in België geboren zijn en geen Russisch of Tsjetsjeens spreken en schrijven, en zodoende niet zomaar hun schoolloopbaan kunnen verderzetten in het land van herkomst van hun ouders, wel integendeel.*

*Als verzoekers zelfs het Russisch niet spreken en schrijven, idem voor wat betreft het Tsjetsjeens, kunnen zij niet zomaar aansluiten bij het Russisch onderwijssysteem en zal in geval van een vertrek naar Rusland hun persoonlijke ontwikkeling voor de rest van hun leven gehypothekeerd blijven.*

*Dat verzoekers enkel het Nederlands als moedertaal kennen, en zij om deze reden alleen reeds onmogelijk kunnen terugkeren naar het land van herkomst, zonder manifeste schending van hun rechten en zonder moeilijk te herstellen ernstig nadeel.*

*Uit de verklaringen van verzoekers blijkt ook duidelijk dat zij geen de minste banden hebben met Rusland, en daar geenszins hun weg alleen kunnen vinden, Rusland betreft een vreemd land voor hen.*

*Ten onrechte wordt door het CGVS in gene of minstens onvoldoende mate rekening gehouden met het feit dat de volledige leefwereld en kennis van verzoekers zich in België situeert.*

*In de verklaringen van verzoekers werd herhaaldelijk gewezen op het feit dat er een onmogelijkheid is om zomaar van de één op de andere dag het Russisch of het Tsjetsjeens onder de knie te krijgen, en er hoe dan ook sprake zal zijn van een onherroepelijk verlies van schoolloopbaan ingeval van vertrek naar Rusland.*

*Het feit dat iemand "hallo" kan zeggen in het Russisch of het Tsjetsjeens, is niet gelijk te stellen met een voldoende kennis om les te volgen in deze taal, en nog minder om te gaan stellen alsof verzoekers deze taal vrij snel onder de knie zouden kunnen krijgen.*

*Hierbij is het van het allergrootste belang te benadrukken dat de verzoekers alle in België geboren zijn, en zelfs nog nooit in hun leven één voet op Russisch grondgebied hebben gezet."*

Verzoekende partijen stellen dat het duidelijk is dat zij in aanmerking komen voor internationale bescherming en vragen de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CGVS.

2.2. Verzoekende partijen voeren in een tweede middel de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en de “beginnselen behoorlijk bestuur”.

Zij voeren aan:

*“Dat verwerende partij in haar beslissingen zomaar ten onrechte tal van zaken gaat opwerpen zogezegd ten nadele van verzoekers, terwijl in werkelijkheid deze elementen geenszins correct zijn, en enkel te wijten zijn aan een verkeerde beoordeling van verweerster van de asielaanvraag van verzoekers.*

*Het is in dit verband opvallend dat alles berust op eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten.*

*Dat er mag verwacht worden dat de asielaanvraag van verzoekers grondig wordt onderzocht en niet zomaar wordt afgewezen op basis van enkele verwijzing naar andere beslissingen of op basis van de steeds wederkerende bewering alsof het één en ander niet bewezen zou zijn.”*

Verzoekende partijen geven een uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht en stellen dat hieraan in casu gelet op het voorgaande niet is voldaan.

Zij wijzen op de mensenrechtenschendingen in hun regio van herkomst. De situatie is er ernstig en precair en hun leven is er in de geschetste omstandigheden in gevaar.

*“Er is sprake van een manifeste schending van de motiveringsplicht, artikel 48/4 VW, het zorgvuldigheidsbeginnsel, en de rechten van verdediging door het feit dat enkel wordt verwezen naar vorige beslissingen in het asioldossier van de ouders van de verzoekers, zonder grondig onderzoek der ingeroepen motieven in het asioldossier van verzoekers, en de ingeroepen problemen in hunne hoofde.*

*Van verzoekers kan niet verwacht worden dat zij alle elementen die zij aanbrengen, ook effectief met stukken gaan bewijzen.*

*Van de overheid mag verwacht worden dat zij de nodige onderzoeken uitvoert en dus niet zomaar overgaat tot een dergelijke verregaande beslissing als een afwijzing van een asielaanvraag zonder dat zij er meer dan 100 % zeker van is dat er zich in hoofde van verzoekers geen beletsel stelt, zoals de situatie in het thuisland.”*

2.3. Verzoekende partijen voeren in een derde middel de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het ‘fair-play’ beginsel.

Zij verwijten het CGVS dat niet concreet gemotiveerd wordt waarom de subsidiaire beschermingsstatus aan hen niet kan worden toegekend. Er werd volgens verzoekende partijen geen enkel afdoende onderzoek verricht naar de actuele situatie voor vluchtelingen uit Tsjetsjenië en de Kaukasus, die er geenszins op verbeterd is. *“Minstens is het zo dat deze situatie in Tsjetsjenië in concreto diende beoordeeld te worden naar aanleiding van het beoordelen van de asielaanvraag en het verzoek tot toekenning subsidiaire beschermingsstatus aangezien het uiteraard niet kan dat verzoekers naar een land worden teruggestuurd waar manifeste schending van het art. 3 EVRM dreigt temeer de problemen van de ouders van verzoekers in de eerste plaats te maken hebben met de autoriteiten.*

*(...)*

*Verzoekende partijen verwijzen dienaangaande naar recente landeninfo hierboven aangehaald.*

*(...)*

*Door verwerende partij diende dus overgegaan te worden tot een onderzoek van alle elementen die relevant zijn en zo ondermeer de verklaringen van verzoekers inzake de actuele problemen in het land van herkomst.*

*Deze problemen worden thans ook bevestigd door nieuwe bijkomende info die werd aangehaald.*

*(...)*

*Dat er niet alleen schending aan de orde is van art. 48/3 doch tevens er manifest schending aan de orde is van art. 3 EVRM juncto art. 13 EVRM.”*

Verzoekende partijen verwijten verweerder nog dat de toepassing van artikel 3 EVRM niet werd onderzocht.

### 3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoekende partijen zich beroepen op de schending van de “*beginselen behoorlijk bestuur*”, dient te worden opgemerkt dat zij niet preciseren welk(e) beginselen van behoorlijk bestuur zij benevens de in het verzoekschrift aangevoerde specifieke beginselen geschonden achten. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Verzoekende partijen preciseren evenmin op welke wijze artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissingen zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.3. Hoe de bestreden beslissingen zouden indruisen tegen het verbod van willekeur, wordt door verzoekende partijen ook niet concreet geduid en kan niet worden ingezien. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.4. De procedure voor de commissaris-generaal is verder geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoekende partijen tonen niet aan hoe zij een recht van verdediging kunnen genieten met betrekking tot de bestreden beslissingen die een bestuurlijk karakter hebben.

3.5. Waar verzoekende partijen doen gelden dat het ‘fair play’-beginsel geschonden zou zijn, merkt de Raad voorts op dat dit beginsel inhoudt dat de overheid zich onpartijdig moet opstellen bij het nemen van een besluit en de noodzakelijke openheid en eerlijkheid in acht moet nemen. Het beginsel van de ‘fair play’ is bovendien maar geschonden indien er in hoofde van de overheid sprake is van opzet, kwade trouw of moedwilligheid. Verzoekende partijen tonen geheel niet aan dat de commissaris-generaal zich niet onpartijdig zou hebben opgesteld of oneerlijk zou zijn geweest in het nemen van de bestreden beslissingen, noch dat er sprake is van moedwilligheid. Het beginsel van de ‘fair play’ is aldus niet geschonden.

3.6. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.7. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.8. Waar verzoekende partijen aan het CGVS verwijten dat er verwezen wordt naar de beslissingen en arresten inzake de eerdere asielaanvragen van hun ouders, poneren dat de (laatste) verklaringen van hun vader weldegelijk berusten op de waarheid, stellen dat de verklaringen van hun vader aan hen niet mogen worden verweten en doen gelden dat het CGVS de problemen van hun vader opnieuw en verder had moeten onderzoeken, dient te worden opgemerkt dat de problemen van de ouders van verzoekende partijen, zoals terecht aangehaald wordt in de bestreden beslissingen, reeds het voorwerp uitmaakten van en ongeloofwaardig werden bevonden bij de definitief geworden beslissingen en arresten die dienaangaande werden gevelde in de (voorgaande) asielaanvragen van hun ouders. In dit kader kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen onderhavige asielaanvraag en de huidige beroepsprocedure niet kunnen aanwenden om een vorm van – zij het indirect – beroep in te stellen

tegen de voormelde, definitief geworden beslissingen en arresten. Waar zij het CGVS verwijten dat naar deze beslissingen en arresten wordt verwezen en stellen dat er daardoor sprake is van een gebrek aan onderzoek, kan voorts worden opgemerkt dat uit deze loutere verwijzing geenszins kan worden afgeleid dat het CGVS de voormelde problemen niet of niet afdoende zou hebben onderzocht. De commissaris-generaal kan, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van de beoordeling van de asielaanvraag, immers alle objectieve gegevens onderzoeken die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Bij de beoordeling van de zaak houdt hij rekening met en zijn onderzoek behelst alle (relevante) feitelijke elementen, ook deze welke resulteren uit de verklaringen van en de beslissingen en arresten inzake familieleden. Geen enkele wetbepaling verbiedt het CGVS om uitspraak te doen op basis van gegevens die in het kader van eerdere, door familieleden ingediende asielaanvragen bekend waren. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat noch verzoekende partijen, noch hun ouders in het kader van onderhavige asielaanvragen enig nieuw element aanreiken dat een ander licht zou kunnen werpen op de eerdere beoordelingen van voormelde problemen en dat aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze problemen afbreuk zou kunnen doen. Aldus is genoegzaam aangetoond dat de beweerdde problemen van de ouders van verzoekende partijen in hoofde van verzoekende partijen niet kunnen leiden tot het toekennen van internationale bescherming.

3.9. Verzoekende partijen wijzen daarnaast andermaal op de taalbarrière, het gebrek aan banden met hun thuisland, (mogelijke) aanpassingsmoeilijkheden en het gegeven dat hun schoolloopbaan en ontwikkeling daardoor dreigen te worden verstoord. Met hun loutere herhaling van deze aangevoerde elementen, doen zij echter op generlei wijze afbreuk aan de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de jegens hen genomen bestreden beslissingen. Waar aangenomen kan worden dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst ingevolge de taalbarrière, hun afwezigheid uit de regio en eventuele aanpassingsmoeilijkheden net als eenieder die na enige tijd afwezigheid naar zijn land van herkomst terugkeert of die verhuist naar een ander land initieel mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zouden kennen, een verstoring in hun ontwikkeling zouden ondervinden en daardoor initieel enige leerachterstand zouden kunnen ontwikkelen, dient te worden opgemerkt dat dit, hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

3.10. Verzoekende partijen verwijzen voorts andermaal naar de algemene (veiligheids-)situatie en mensenrechtenschendingen in hun land en regio van herkomst. Zij verwijten het CGVS dat deze situatie niet werd onderzocht en dat hieromtrent niet wordt gemotiveerd. Dient echter te worden vastgesteld dat dit door verzoekende partijen geuite verwijt een loutere en kennelijke miskennis vormt van de inhoud van zowel de bestreden beslissingen als de stukken in de mappen met landeninformatie in het administratief dossier. In de bestreden beslissingen wordt op basis van de landeninformatie die in het administratief dossier is opgenomen op uitgebreide wijze gemotiveerd waarom de situatie in het land en de regio van herkomst van verzoekende partijen niet van zulke aard is dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming in hoofde van verzoekende partijen. De motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissingen vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Verzoekende partijen voeren daarenboven niet één dienstig argument of element aan dat aan deze motieven afbreuk kunnen doen. Zij beperken zich tot het uiten van een aantal bijzonder algemene, niet gestaafde en ongefundeerde beweringen inzake de situatie in hun land en regio van herkomst. Hoewel zij in het verzoekschrift verwijzen naar *“recente landeninfo hierboven aangehaald”* en naar *“nieuwe bijkomende info die werd aangehaald”*, brengen zij geen informatie bij die afbreuk zou kunnen doen aan de voormelde landeninformatie of de hierop gesteunde motieven. Aldus tonen zij hoegenaamd niet aan dat de situatie in hun land en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze de toekenning van internationale bescherming zou wettigen.

3.11. De door verzoekende partijen neergelegde documenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet concreet worden betwist of weerlegd, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.13. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde evenmin aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT